

ENTREVISTA ANGIE ROSALES

1. Com va néixer el projecte Pallapupas?

De manera accidental. Treballant en una companyia de carrer, un company em va insistir tant que fes un càsting per a pallsa d'hospital, que el vaig acabar fent. Em van escollir i vaig iniciar la formació dintre d'un hospital. L'impacte que em va ocasionar va ser tan fort que, després de plorar molts dies, vaig decidir que res no donaria tant de sentit a la meva feina com ser pallsa d'hospital.

2. Quants hospitals, residències i centres amb interns participen en el projecte Pallapupas?

Pallapupas treballa en 12 centres a Catalunya.

3. Pallapupas ja té 18 anys i continua creixent. Quin balanç pots fer d'aquests anys?

Molt positiu, és clar! L'èxit total el tindrem el dia que no calgui que la cultura sigui inclusiva i estigui a l'abast de tothom.

- a. Com van ser els inicis d'un projecte pioner a Catalunya en què un grup d'actors i actrius professionals portaven el teatre fora del seu hàbitat natural?

Costosos, esforçats i molt satisfactoris, com tots els projectes que s'inicien. Sobretot perquè fer-ho a l'interior dels hospitals va ser molt trencador i, en alguns àmbits i en algunes persones, va generar por.

- b. Com veus el futur de Pallapupas?

[Riu.] Sempre he desitjat que el nostre futur fos desaparèixer. Això voldrà dir que, per una banda, les institucions sanitàries i les persones que hi treballen podrien acollir les persones malaltes de manera més sensible i humana, posant-les realment al focus, i, d'altra banda, que socialment, l'humor i la bellesa de l'acte teatral ja estan incorporats a les nostres vides.

- c. Quins són els pròxims passos que s'han de seguir?

Omplir els quiròfans i els hospitals amb Pallapupas. Que el teatre irrompi en tots els espais no convencionals i que la vida de les persones que es troben en situació de malaltia millori.

4. Creus que la societat i les institucions s'impliquen en programes socioculturals com el de Pallapupas?

Sens dubte!

5. Quins creus que són els beneficis que pot aportar el teatre, el *clown* i la improvisació a persones que, per les seves circumstàncies, no poden anar als teatres?

Ja podem afirmar que aporta uns beneficis clars, perquè tenim estudis d'impacte i investigacions fetes sobre el nostre treball que ho confirmen, com també ho fan altres entitats de pallsos d'hospital a l'Estat espanyol, a Europa i al món.

6. Quins creus que són els beneficis que poden tenir les entitats culturals o no culturals acollint programes com el de Pallapupas?

El d'ampliar el seu impacte, el seu abast. Enriquir-se compartint experiències. Promoure el teatre en les seves diferents formes i espais...

7. Quina és la resposta del públic davant dels vostres espectacles?

Increïble. Generosa i ,sobretot, d'alta qualitat humana i d'agraïment profund, pel moment difícil que els toca viure.

8. Podries explicar-nos alguna anècdota o algun moment amb el vostre públic que t'hagi impactat de manera especial?

N'hi ha tantes!! Un dia vaig acompanyar una de les nostres actrius a una sessió amb joves que patien trastorns mentals en un dels hospitals on treballem. Vaig fer la sessió de teatre com sempre i la meva companya no va voler revelar la meva identitat fins al final de la sessió. Quan va dir que era la fundadora, la reacció d'aquells joves va ser espectacular. Van dir-me coses tan boniques! Van parlar de com els ajudava el teatre a expressar-se, a externalitzar les seves emocions. M'agraïen que ens recordéssim d'ells en aquell hospital.

9. Aquest any, la jornada sobre cultura inclusiva i arts comunitàries se centra en la col·laboració. Com enteneu el concepte *col·laboració* dins del projecte Pallapupas?

Entenem la col·laboració com una construcció en què cada integrant aporta la seva part per ajuntar-se amb l'altre. El resultat és el fruit de la col·laboració. Trencar motlles i donar forma a la realitat cultural que està venint. Sense tantes separacions entre l'àmbit cultural, el social, el sanitari...

[@Pallapupas](#)

Maig 2018